
Janków, st. 9–11, gm. Piątek, woj. łódzkie, AZP 59-52

Informator Archeologiczny : badania 34, 144-145

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

IMIELNO, st. 4, gm. Nowe Ostrowy, woj. łódzkie, AZP 55-49/ 20

- ślad osadnictwa z neolitu
- osada z okresu wpływów rzymskich
- osada średniowieczna

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 22 sierpnia do 20 września przez mgr. Witolda Migala (autor sprawozdania, Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich, Oddział w Warszawie). Finansowane przez PKN Orlen SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 16 arów.

Celem badań wykopaliskowych w 2000 r. było rozpoznanie wykopaliskowe stanowiska w obrębie przebiegu planowanej inwestycji oraz zabezpieczenie substancji zabytkowej pochodzącej z tego obszaru.

W trakcie badań odkryto ślady osadnictwa związane z neolitem, kulturą przeworską, średniowieczem i nowożytnością. Na stanowisku stwierdzono warstwę kulturową, materiał zabytkowy występował w warstwie ornej, kulturowej (starożytny i średniowieczny) oraz w odkrytych obiektach.

W sumie odkryto 58 obiektów, w tym 17 dołków posłupowych, 2 paleniska, 7 jam o charakterze gospodarczym/gospodarczych, jamę o charakterze mieszkalnym i grób o nieokreślonej chronologii. Pozostałe obiekty nie mają określonego charakteru. W trakcie badań odkryto kilkaset fragmentów ceramiki, kilkanaście datowanych na neolit zabytków krzemiennych. Badania wykopaliskowe nie pozwoliły na pełne rozpoznanie stanowiska, ograniczyły się wyłącznie do terenu zagrożonego zniszczeniem. Stanowisko ma dużą wartość poznawczą i potencjał związany z atrakcyjną lokalizacją. Wydaje się wskazane monitorowanie tego stanowiska w przyszłości.

Materiał i dokumentacja są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym.

Badania nie będą kontynuowane.

JANKÓW, st. 9–11, gm. Piątek, woj. łódzkie, AZP 59-52

- ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych
- ślady osadnictwa kultury amfor kulistych
- ślady osadnictwa kultury mierzanowickiej
- ślady osadnictwa kultury trzcinieckiej
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (III/IV OEB; VOEB – HC)
- osada kultury przeworskiej (późny okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza (IX – XIII w.)
- ślady osadnictwa późnego średniowiecza (XV – XVI w.)
- ślad osadnictwa z okresu nowożytnego (XVIII – XIX w.)

Badania prowadzone od 14 sierpnia do 27 października przez mgr. Jacka Kowalewskiego (Instytut Antropologii i Archeologii Wyższej Szkoły Humanistycznej im. A. Gieysztora). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Przebadano archeologicznie 40 arów.

Stanowisko położone około 5 km na północny wschód od Piątku na terenie wsi Janków, na stoku i krawędzi doliny. Od strony północnej graniczy z Moszczenicą. Znajduje się w pasie planowanej autostrady A1. W trakcie prac powierzchniowych w tym rejonie wyróżniono 5 stanowisk, jednak wyniki badań sondazowych wskazują na ciągłość zasiedlenia tego rejonu. W związku z tym należy traktować ten obszar jako jeden kompleks stanowisk. Podłoże stanowiły piaski luźne i polodowcowe słabo gliniaste.

Kultura pucharów lejkowatych. Ogółem odnaleziono 3 obiekty tej kultury (jamy) zlokalizowane w centrum wykopu, nietworzące jednak wyraźnego skupiska. Z warstwy i obiektów ziemnych pozyskano 155 fragmentów ceramiki naczyniowej. Analizowany zbiór był silnie rozdrobniony i zniszczony, dlatego też ustalenie ścisłej chronologii okazało się niemożliwe.

Kultura amfor kulistych. W trakcie badań znaleziono 66 fragmentów naczyń glinianych tej kultury. Rozproszony materiał ceramiczny wystąpił jedynie

w warstwie pozaobiektovej Ze względu na jego znaczny stopień zniszczenia nie udało się zrekonstruować żadnych form naczyń ani ustalić dokładnej chronologii.

Kultura mierzanowicka. Z omawianą kulturą archeologiczną powiązano 2 obiekty (jamę i palenisko), w ich wypełniskach znaleziono 23 fragmenty ceramiki.

Kultura trzciniecka. Odkryto 7 obiektów z tego okresu (5 jam i 2 paleniska), które wystąpiły w rozproszeniu centralnej części wykopu, tworząc jedno skupisko (3 obiektów) w części południowo-zachodniej. Znaleziono 16 fragmentów naczyń glinianych, które pozyskano z obiektów.

Kultura łużycka. Ogółem wyeksplorowano 5 obiektów tej kultury – 3 jamy i 2 dołki posłupowe. Zarówno w ich wypełniskach, jak i w warstwie akumulacyjno-próchniczej znaleziono 358 fragmentów naczyń glinianych. Po wstępnej analizie materiału ceramicznego wyróżniono 2 fazy osadnicze tej kultury. Pierwsza związana z tzw. fazą łódzką, a druga z okresem zamykającym się mniej więcej w V okresie epoki brązu i halszatem C.

Kultura przeworska. Odkryto 137 obiektów tej kultury (51 dołków posłupowych, 21 palenisk i 65 jam). Obiekty wystąpiły w całym badanym obszarze, koncentrując się w części północno-wschodniej. Ogółem pozyskano 1005 fragmentów ceramiki naczyniowej. Na podstawie cech techno-stylistycznych określono ich chronologię na późny okres wpływów rzymskich. Z obiektów przypisanych kulturze przeworskiej pochodzi również 14 zabytków wydzielonych. Są to m.in. 2 fragmenty noży żelaznych, fragment kamiennego żarna rotacyjnego oraz kamienna oselka.

Wczesne średniowiecze. Do tego okresu przypisano 4 obiekty – 2 paleniska, jama i dołek posłupowy. Wystąpiły one w rozproszeniu na całym badanym obszarze, nie tworząc skupisk. Z warstwy i obiektów pochodzą 144 fragmenty naczyń, których chronologię ustalono na IX-XII w.

Późne średniowiecze. Z okresu późnego średniowiecza pochodzą 2 jamy gospodarcze, w ich wypełniskach oraz w warstwie znaleziono w sumie 118 fragmentów ceramiki naczyniowej. Chronologię tego materiału określono na XV-XVI w.

Okres nowożytny. Z tego okresu pochodzi 5 obiektów wziemnych, które są zlokalizowane w zachodniej partii wykopu. W sumie z odkrytych obiektów i z warstwy pozyskano 2036 fragmentów ceramiki, którą wydatowano na XVIII-XIX w. Stosunkowo duża ilość materiału jest związana z działającym do dziś gospodarstwem rolnym.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Raporcie 2001-2002”, s. 128-137. Badania będą kontynuowane.

JARTYPORY, st. 2, gm. Liw, woj. mazowieckie, AZP 53-76/43

- ślady cmentarzyska (?) kultury grobów kloszowych z wczesnej epoki żelaza
- cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich
- cmentarzysko kultury wielbarskiej z późnego okresu wpływów rzymskich i wczesnej fazy okresu wędrówek ludów

Wykopaliskowe badania ratownicze, przeprowadzone od 26 czerwca do 28 lipca przez mgr. Jacka Andrzejewskiego (autor sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne). Finansowane przez SOZ w Siedlcach i Państwowe Muzeum Archeologiczne. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 105 m².

Stwierdzono postępujące niszczenie obiektu, zarówno wskutek eksploatacji piasznicy, jak i zwałowania śmieci. Przebadano około 100 m² w północnej części stanowiska, wzdłuż krawędzi wybierzyska piasznicy oraz około 5 m² w ostańcu w południowej części obiektu, gdzie w ścianie piasznicy, w odległości około 100 m od jej północnego brzegu, odsłonięto grób ciałopalny. Na zbadanym obszarze odkryto 31 obiektów: 25 grobów ciałopalnych i 4 groby szkieletowe kultury